

[Justitsministeren.]

offentlighed i forvaltningen, var der i kommissionen enighed om, at der burde gennemføres nærmere regler herom.

I overensstemmelse med kommissionens flertal fremsatte den daværende regering alene forslag til en lov om partsoffentlighed i forvaltningen. Forslaget blev gennemført som lov nr. 141 af 13. maj 1964. I fremsættelsestalen vedrørende dette lovforslag fremhævede justitsministeren, at mindretalsforslaget i betænkningen fortjente overvejelse, men at spørgsmålet om gennemførelsen heraf burde sættes i bero, indtil der var indhøstet tilstrækkelig erfaring med en lov om partsoffentlighed i forvaltningen. Ministeren gav endvidere udtryk for, at der burde indledes et nordisk samarbejde, idet der henvises til, at man såvel i Norge som i Sverige var ved på ny at overveje problemerne omkring offentlighed i forvaltningen.

I foråret 1967 forelå der et foreløbigt resultat af de norske og svenske overvejelser i form af to kommissionsbetænkninger. Under hensyn til, at den endelige stillingtagen til spørgsmålet om indførelse af et almindeligt offentlighedsprincip her i landet i sin tid blev udskudt bl. a. for at afvente disse udrædninger, fandt justitsministeriet det påkrævet at tage offentlighedsspørgsmålet op til fornyet overvejelse i lys af det materiale, der var fremdraget i de nævnte betænkninger.

I efteråret 1967 iværksatte justitsministeriet derfor en undersøgelse af, hvorledes partsoffentlighedsloven har virket i praksis inden for forvaltningen. Samtidig anmodede man samtlige ministerier om at fremkomme med eventuelle supplerende bemærkninger til de udtalelser, der tidligere var afgivet over for offentlighedskommissionen, dels med hensyn til spørgsmålet om indførelse af et almindeligt offentlighedsprincip, dels med hensyn til det af offentlighedskommissionen udarbejdede udkast til lov om offentlighed i forvaltningen. Spørgsmålet om indførelse af et almindeligt offentlighedsprincip har endvidere været forelagt de kommunale

organisationer samt en række personaleorganisationer til udtalelse.

Det foreliggende lovforslag, der er udarbejdet på grundlag af dette omfattende materiale, er i hovedsagen i overensstemmelse med det lovudkast, der er optaget i offentlighedskommissionens betænkning. I systematisk henseende er forslaget bygget op således, at der i kapitel 1 gives almindelige regler om offentlighed i forvaltningen, i kapitel 2 gives en række særlige regler for parterne i en forvaltningssag, medens kapitel 3 indeholder bestemmelser om lovens ikrafttræden og forhold til anden lovgivning. De gældende regler i lov om partsoffentlighed i forvaltningen er indarbejdet i lovforslagets kapitel 2.

Reglerne om almindelig offentlighed i forvaltningen findes som nævnt i forslagens kapitel 1. Hovedprincippet er fastslået i forslagens § 1, hvorefter enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter i sager, der er eller har været under behandling i den offentlige forvaltning. Begæringen skal dog indeholde en nærmere angivelse af den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med. Forslaget er således ikke lige så vidtgående som den ordning, der i et vist omfang praktiseres i Sverige, hvor pressens repræsentanter kan få lejlighed til at gennemgå den indgåede post. Regeringen har fundet det rigtigt ved indførelse af en så gennemgribende reform, som der her er tale om, at gå forsigtigt til værks, således at man i hvert fald ikke, før man har gjort nærmere erfaringer om, hvorledes nyordningen vil virke i praksis, skrider til en mere vidtgående ordning.

Det er klart, at offentlighedsprincippet ikke kan gennemføres uden begrænsninger. Der må åbnes mulighed for at undtage dokumenter, eventuelt samtlige dokumenter i visse sager, når dette er påkrævet af hensyn til beskyttelse af andre væsentlige interesser. I det foreliggende lovforslag findes undtagelsesbestemmelserne i § 2 og §§ 5-7.

Efter forslagens § 2 er det navnlig hensynet til privatlivets fred og tungtvejende